

Arrest

nr. 232 732 van 17 februari 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, op 13 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat B. SOENEN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in Al Sarkh, Verenigde Arabische Emiraten waar uw vader toen werkte, de Jemenitische nationaliteit te bezitten en soennitisch moslim te zijn. Kort na uw geboorte verhuisde uw familie naar Bassatien in Aden, Jemen.

U stelt dat uw vader in 2011 kritiek uitte op (voormalig) president Saleh en diens regering waardoor hij door onbekenden telefonisch met de dood werd bedreigd. Hierna stopte uw vader met het uiten van kritiek en kende hij geen verdere problemen meer. In deze periode overleed uw moeder aan de gevolgen van kanker, gezien het conflict dat Jemen verscheurde was er chaos en waren er op alle

vlakken tekorten waardoor ze niet behandeld kon worden. Daar de regering in deze periode overging tot het rekruteren van jonge mannen en uit vrees voor jullie leven besloot uw vader alles in Jemen te verkopen en met het gezin naar Turkije te gaan.

Op 11 oktober 2011 reisden u en uw familie legaal naar Turkije waar jullie asiel vroegen en een verblijfsvergunning kregen die jullie om de drie maanden dienden te verlengen. Op 16 maart 2018 verliet u samen met twee van uw broers, Al. (...) (OV (...); CG (...)) en Ay. (...), het land omdat jullie er geen onderwijs konden volgen, er niet mochten werken en jullie maar een gering bedrag kregen om van rond te komen. Er zat voor jullie niets anders op dan in het zwart te werken, doch zouden jullie hierbij worden betrapt liepen jullie het risico het land uitgezet te worden.

U en uw beide broers reisden illegaal, overzee, naar Griekenland waar jullie door de Griekse marine op 16 maart 2018 werden opgepakt en naar kamp Moria, Lesbos, werden gebracht waar jullie vingerafdrukken werden genomen, jullie een gehoor hadden aangaande jullie personalia en jullie een verzoek om internationale bescherming indienden. U kreeg een tent toegewezen waarin u diende te slapen, caravans waren voor families, een deken en een kaart die u recht gaf op drie maaltijden per dag. Een week later begon u een maandelijks toelage van 90 euro te krijgen. U stelt dat er geen medische verzorging voorhanden was, enkel een eerste hulp post die bemand werd door medisch geschoolde vrijwilligers uit andere landen. Een tweetal weken na het indienen van uw verzoek kreeg u een 'ausweiss' op basis waarvan u zich op Lesbos kon verplaatsen. In mei/juni 2018 werden uw tent en nog een andere tent in brand gestoken, u had via van andere bewoners horen zeggen dat de maffia, die tegen de vluchtelingen was, hiervoor verantwoordelijk waren. U legde geen klacht neer omdat u bang was voor de politie en hen zo veel mogelijk probeerde te vermijden, evenmin deed u navraag bij de bewoners van de andere tent of zij klacht hadden ingediend. Omdat u slecht sliep en veel moest nadenken raadpleegde u een psycholoog die een keer in de vier maanden naar het kamp kwam, vervolgens had u nog een consult bij een psycholoog buiten het kamp die u medicijnen voorschreef die u van uw 90 euro betaalde. U had zich ingeschreven voor een taalcursus in het kamp, doch toen uw naam niet verscheen op de lijst van mensen die dit mochten volgen, deed u hier geen navraag naar. Ongeveer een jaar na het indienen van uw verzoek, u bleef nog in het kamp wonen, kreeg u de subsidiaire beschermingsstatus en begon u naar werk te zoeken, u ondernam hiertoe vijf pogingen doch toen dit telkens op niets uitdraaide, gaf u de moed op. U geeft aan met racisme geconfronteerd te zijn geweest: wanneer u naar de markt ging werd u gevolgd door security, op straat werd u zonder reden gefouilleerd door de politie en werd u scheef bekeken door de mensen. Ongeveer een maand voor uw vertrek werd u toen u buiten het kamp onderweg was door twee mannen op een moto met een fles bier geslagen, u diende geen klacht in bij de politie omdat u slecht behandeld werd door hen (gefouilleerd).

Gezien uw wedervaren in Griekenland besloot u hier niet te willen blijven en besloot u naar België te komen, waar u op 17 april 2019 een verzoek om internationale bescherming indient. Uw broer Al. (...) dient hier op 26 juni 2019 een verzoek in. Uw broer Ay. (...) is nog in Griekenland, zijn asielprocedure loopt nog. Uw vader en overige broers bevinden zich nog in Burdur, Turkije, waar ze momenteel een legaal verblijf hebben.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende stukken neer: uw Jemenitisch paspoort, uw Griekse verblijfsvergunning (geldig van 30.01.2019 tot 29.01.2022), medische documenten Griekenland, attest Griekse politie dat u zich op Lesbos vrij mag bewegen, een foto genomen in uw tent in het kamp en een usb-stick met daarop beelden ter illustratie van de situatie in Griekenland.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Zo stelt u in Griekenland psychologische problemen te hebben ervaren omwille van de situatie aldaar en twee keer een psycholoog te hebben geraadpleegd, u dacht veel na en kon niet slapen, u voelde zich gefrustreerd (CGVS p.3-4). Het loutere gegeven dat u toen hieronder te lijden had wordt door het Commissariaat-generaal (CGVS) niet betwist, doch er werd u bij aanvang van het gehoor expliciet aangegeven dat u ten allen tijde, moest u daar nood aan hebben, een pauze kon vragen (CGVS p.2). Verder maakte u geen bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor en gaf u op het einde van het gesprek aan dat alles voor u goed verlopen was en u de vragen goed had begrepen (CGVS p.7). Daarenboven stelt u hier in België niet in behandeling te zijn (CGVS p.4).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u de subsidiaire beschermingsstatus hebt gekregen in Griekenland. Uw verblijfsvergunning is geldig van 30 januari 2019 tot 29 januari 2022 (zie verblijfskaart groene map, CGVS p.3).

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden. In het bijzonder hekelt u de levensomstandigheden in het kamp, de gebrekkige medische zorg en het gegeven dat er geen werk is.

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de subsidiaire beschermingsstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Zo stelt u bij aankomst in het kamp Moria een deken te hebben gekregen, er werd u een tent toegewezen en u kreeg een kaart die u recht gaf op drie maaltijden per dag. Het is algemeen geweten dat de Griekse overheid een enorme vluchtelingenstroom te verwerken krijgt en in de mate van het mogelijk probeert de mensen op te vangen en hierbij oog te hebben voor meer kwetsbare profielen, getuige hiervan uw verklaringen dat de caravans in het kamp voorbehouden werden voor families (CGVS p.3). Verder blijkt uit uw verklaringen dat u na het indienen van uw verzoek maandelijks een financiële tegemoetkoming kreeg van 90 euro per maand (CGVS p.3). Gevraagd naar medische voorzieningen in het kamp, geeft u vooreerst aan dat die niet voorhanden waren om dan te stellen dat er wel een eerste hulp post was bemand door medisch geschoolde vrijwilligers uit het buitenland. Later tijdens uw gesprek, wanneer u het heeft over uw psychologische problemen, blijkt dat er een keer in de vier maanden een psycholoog naar het kamp kwam, die u consulteerde en die een attest voor u opstelde. Dit was gratis. Bovendien was u bij machte buiten het kamp een psycholoog te raadplegen die u medicijnen voorschreef die u betaalde met uw maandelijks toelage. U gevraagd of u andere organisaties gezocht hebt die vluchtelingen op medisch vlak bijstaan, ontkent u en stelt u niet te hebben geweten dat er dergelijke organisaties bestonden. Gevraagd of u zich hiernaar geïnformeerd hebt, ontkent u en stelt u gewoon de pillen te hebben ingenomen en die later opnieuw te hebben gekocht (CGVS p. 3-4, 6). Moest u menen dat de medische verzorging niet afdoende was, kan er toch van uitgegaan worden dat u zich op zijn minst over alternatieven zou hebben bevraagd. Voorts geeft u aan dat u uw naam op een lijst in het kamp had ingeschreven om taallessen te volgen, doch toen uw naam niet voorkwam bij diegenen die les mochten volgen, deed u geen navraag hoe dat kwam. U stelt dat u zich psychisch niet in staat voelde dit op te volgen (CGVS p.4). Moest u effectief dit voornemen hebben gehad, dan kan er toch van u verwacht worden zich op zijn minst te bevragen waarom u niet geselecteerd werd. Verder blijkt uit uw verklaringen dat u na het bekomen van uw status nog in het kamp kon verblijven, waaruit andermaal kan worden afgeleid dat de autoriteiten in de mate van het

mogelijke probeerden te helpen (CGVS p.3). U stelt na het bekomen van uw status werk te hebben gezocht op Lesbos, doch toen u vijf keer bot ving, gaf u het op (CGVS p. 4). Hieruit kan niet worden afgeleid dat u doorgedreven pogingen hebt ondernomen werk te vinden, evenmin blijkt uit uw verklaringen als zou u geprobeerd hebben om op het Griekse vasteland aan een job te geraken (CGVS p.4-5).

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Verder geeft u aan dat in mei/juni 2018 in de ochtend twee tenten in het kamp, waaronder de uwe, door de maffia die tegen de vluchtelingen was in brand werden gestoken. U gevraagd of u de daders zag, geeft u het verbazingwekkende antwoord dat dit uw zaken niet zijn. Gevraagd wat u weet over die maffia, antwoordt u dat u dit gewoon van andere bewoners hebt vernomen en u niet zeker bent dat de maffia hierachter zat. Hieruit blijkt dat u niet weet in welke omstandigheden de tenten vuur hebben gevat. U gevraagd of u naar aanleiding hiervan klacht hebt neergelegd, ontkent u. Gevraagd of de bewoners van de andere tent klacht hebben neergelegd, stelt u dit niet te hebben geweten, u hebt hen hier niet naar gevraagd. U bent een vreedzaam persoon en u wilt zo veel mogelijk de politie vermijden (CGVS p.4-5). Uit deze door u geschilderde gang van zaken kan totaal niet worden afgeleid dat u het slachtoffer was van een racistische daad en hebt u zelf geen enkele poging ondernomen hierin klaarheid te scheppen. Verder geeft u aan dat wanneer jullie in het kamp stonden aan te schuiven voor het eten dit niet altijd vlot verliep en er ruzies uitbraken, wanneer u naar de markt ging u gevolgd werd door security, u door de politie zonder reden gefouilleerd werd en u bekeken werd door de mensen op straat (CGVS p.4-5). Deze door u aangehaalde feiten lopen niet op tot vervolging in de zin van de Conventie. Wat betreft het incident waarbij u door twee mannen op een moto met een fles werd geslagen dient opgemerkt dat dit een éénmalig incident betreft en dit niet voldoende ernstig is om te spreken van een vrees in de zin van de Conventie. Daarenboven hebt u nagelaten klacht in te dienen, u zou dit niet hebben gedaan omdat u regelmatig door de politie gefouilleerd werd, en kan er bijgevolg niet van uitgegaan worden dat de politie u in dezer niet zou hebben willen bijstaan of u niet serieus zou hebben genomen (CGVS p.4).

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

De door u neergelegde stukken doen hier geen afbreuk aan gezien ze betrekking hebben op uw identiteit/ nationaliteit, verblijf en status in Griekenland, elementen die hier niet ter discussie staan. Wat

betreft de door u neergelegde usb-stick ter illustratie van de leefomstandigheden in Griekenland dient opgemerkt dat uw persoonlijke situatie in bovenstaande paragrafen wordt besproken.

Volledigheidshalve dient nog aangestipt dat het CGVS ook in hoofde van uw broer Al. (...) die eveneens een status had in Griekenland een beslissing tot niet-ontvankelijk heeft genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Jemen."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

2.2.3. De Raad bemerkt dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Uit haar verklaringen en de documenten in het administratief dossier blijkt immers dat zij in januari 2019 de subsidiaire beschermingsstatus heeft verkregen in Griekenland (administratief dossier, stuk 6, notities CGVS, p. 3; administratief dossier, stuk 15, map documenten, doc. 1, Griekse verblijfskaart). Dit wordt niet betwist in het verzoekschrift.

De commissaris-generaal is bijgevolg bevoegd om het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren met toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling stelt immers als enige voorwaarde dat "*de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie*". Noch uit deze bepaling, noch uit artikel 33, § 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van 26 juni 2013 van het Europese Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), waarvan artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet de omzetting naar nationaal recht vormt, volgt dat – voor zover aan deze voorwaarde is voldaan – de commissaris-generaal gehouden zou zijn om tot andere verificaties over te gaan.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing op omstandige wijze wordt vastgesteld dat verzoekende partij persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die haar in

Griekenland verleend werd niet actueel of ontoereikend zou zijn, noch dat zij een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland. Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die van aard zijn desbetreffende vaststellingen in een ander daglicht te stellen.

2.2.4. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst naar de algemene situatie in Griekenland voor internationaal beschermden en in dit verband verschillende rapporten bijbrengt (bijlagen 2-5 van het verzoekschrift), bemerkt de Raad dat dergelijke informatie weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulke informatie *an sich* volstaat niet om *a priori* te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of ontoereikend zou zijn. Het komt aan verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in Griekenland verleend werd, te weerleggen, waar zij, zo blijkt uit wat volgt, in gebreke blijft.

2.2.5.1. Verzoekende partij betoogt verder dat, daar waar in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming geniet tegen refoulement en dat er aan haar status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden zijn, verwerende partij niet aantoont dat personen met internationale bescherming in Griekenland hier *in concreto* recht op hebben en dit evenmin getoetst heeft aan de concrete situatie van verzoekende partij. Verzoekende partij meent dat verwerende partij zich verschuilt achter een standaardmotivering zonder rekening te houden met haar verklaringen. Verzoekende partij brengt vervolgens haar verklaringen over haar levensomstandigheden in Griekenland in herinnering en onderstreept dat hieruit blijkt dat zij geen enkele vorm van hulp en ondersteuning kreeg, dat er geen werk was en dat er geen onderdak was. Verzoekende partij meent nog dat zij wel degelijk “*serieuze inspanningen*” heeft geleverd om werk te vinden.

2.2.5.2. De Raad onderstreept evenwel dat, daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift haar eerder afgelegde verklaringen omtrent haar levensomstandigheden in Griekenland in herinnering brengt en stelt dat hieruit blijkt dat zij geen enkele vorm van hulp en ondersteuning kreeg, dat er geen werk was en dat er geen onderdak was, verzoekende partij nog steeds niet *in concreto* aantoont dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen. De Raad benadrukt hierbij dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoekende partij in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de aan haar in Griekenland verleende bescherming te weerleggen. Verzoekende partij kan dit vermoeden slechts weerleggen wanneer zij aantoont dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor de terugkeer van verzoekende partij naar Griekenland tot gevolg heeft dat zij vanwege haar bijzondere kwetsbaarheid, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoekende partij niet in staat is om te voorzien in haar meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en haar in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 19 maart 2019, “*Ibrahim e.a.*”, overweging 90 e.v.).

In casu wordt in de bestreden beslissing echter vastgesteld dat in voorliggend geval, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoont dat haar levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken. Meer bepaald wordt in verband met de verklaringen van verzoekende partij omtrent haar levensomstandigheden in Griekenland het volgende vastgesteld: “*Zo stelt u bij aankomst in het kamp Moria een deken te hebben gekregen, er werd u een tent toegewezen en u kreeg een kaart die u recht gaf op drie maaltijden per dag. Het is algemeen geweten dat de Griekse overheid een enorme vluchtelingenstroom te verwerken krijgt en in de mate van het mogelijk probeert de mensen op te vangen en hierbij oog te hebben voor meer kwetsbare profielen, getuige hiervan uw verklaringen dat de caravans in het kamp voorbehouden werden voor families (CGVS p.3). Verder blijkt uit uw verklaringen dat u na het indienen van uw verzoek maandelijks een financiële tegemoetkoming*

kreeg van 90 euro per maand (CGVS p.3). Gevraagd naar medische voorzieningen in het kamp, geeft u vooreerst aan dat die niet voorhanden waren om dan te stellen dat er wel een eerste hulp post was bemand door medisch geschoolde vrijwilligers uit het buitenland. Later tijdens uw gesprek, wanneer u het heeft over uw psychologische problemen, blijkt dat er een keer in de vier maanden een psycholoog naar het kamp kwam, die u consulteerde en die een attest voor u opstelde. Dit was gratis. Bovendien was u bij machte buiten het kamp een psycholoog te raadplegen die u medicijnen voorschreef die u betaalde met uw maandelijkse toelage. U gevraagd of u andere organisaties gezocht hebt die vluchtelingen op medisch vlak bijstaan, ontkent u en stelt u niet te hebben geweten dat er dergelijke organisaties bestonden. Gevraagd of u zich hiernaar geïnformeerd hebt, ontkent u en stelt u gewoon de pillen te hebben ingenomen en die later opnieuw te hebben gekocht (CGVS p. 3-4, 6). Moest u menen dat de medische verzorging niet afdoende was, kan er toch van uitgegaan worden dat u zich op zijn minst over alternatieven zou hebben bevroegd. Voorts geeft u aan dat u uw naam op een lijst in het kamp had ingeschreven om taallessen te volgen, doch toen uw naam niet voorkwam bij diegenen die les mochten volgen, deed u geen navraag hoe dat kwam. U stelt dat u zich psychisch niet in staat voelde dit op te volgen (CGVS p.4). Moest u effectief dit voornemen hebben gehad, dan kan er toch van u verwacht worden zich op zijn minst te bevragen waarom u niet geselecteerd werd. Verder blijkt uit uw verklaringen dat u na het bekomen van uw status nog in het kamp kon verblijven, waaruit andermaal kan worden afgeleid dat de autoriteiten in de mate van het mogelijke probeerden te helpen (CGVS p.3). U stelt na het bekomen van uw status werk te hebben gezocht op Lesbos, doch toen u vijf keer bot ving, gaf u het op (CGVS p. 4). Hieruit kan niet worden afgeleid dat u doorgedreven pogingen hebt ondernomen werk te vinden, evenmin blijkt uit uw verklaringen als zou u geprobeerd hebben om op het Griekse vasteland aan een job te geraken (CGVS p.4-5).”.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij desbetreffend niet verder komt dan het louter herhalen van haar verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal en het tegenspreken van de gedane bevindingen waarmee zij echter de gedane vaststellingen niet weerlegt nog ontkracht. Uit de bestreden beslissing blijkt voorts dat verwerende partij wel degelijk alle door verzoekende partij aangegeven feiten en elementen in verband met haar levensomstandigheden in Griekenland heeft onderzocht en op omstandige wijze uiteengezet heeft waarom haar levensomstandigheden aldaar niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM. Er is dan ook geenszins sprake van een “standaardmotivering”.

2.2.6. De Raad duidt er verder op dat het feit dat de levensomstandigheden in Griekenland moeilijk zijn, problemen betreffen van louter socio-economische aard dewelke niet vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dient bovendien te worden opgemerkt dat bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming werd verleend in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard gelden, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat óók de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld sociale huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling. De Raad wijst erop dat verzoekende partij internationale bescherming verkreeg in Griekenland, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan haar status en waarvan verzoekende partij gebruik kan maken.

2.2.7. De Raad bemerkt verder dat in de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoekende partij evenmin aannemelijk maakt dat zij een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland. Immers wordt omtrent de in dit verband door verzoekende partij aangevoerde feiten en elementen door verwerende partij het volgende vastgesteld: “Verder geeft u aan dat in mei/juni 2018 in de ochtend twee tenten in het kamp, waaronder de uwe, door de maffia die tegen de vluchtelingen was in brand werden gestoken. U gevraagd of u de daders zag, geeft u het verbazingwekkende antwoord dat dit uw zaken niet zijn. Gevraagd wat u weet over die maffia, antwoordt u dat u dit gewoon van andere bewoners hebt vernomen en u niet zeker bent dat de maffia hierachter zat. Hieruit blijkt dat u niet weet in welke omstandigheden de tenten vuur hebben gevat. U gevraagd of u naar aanleiding hiervan klacht hebt

neergelegd, ontkent u. Gevraagd of de bewoners van de andere tent klacht hebben neergelegd, stelt u dit niet te hebben geweten, u hebt hen hier niet naar gevraagd. U bent een vreedzaam persoon en u wilt zo veel mogelijk de politie vermijden (CGVS p.4-5). Uit deze door u geschilderde gang van zaken kan totaal niet worden afgeleid dat u het slachtoffer was van een racistische daad en hebt u zelf geen enkele poging ondernomen hierin klaarheid te scheppen. Verder geeft u aan dat wanneer jullie in het kamp stonden aan te schuiven voor het eten dit niet altijd vlot verliep en er ruzies uitbraken, wanneer u naar de markt ging u gevolgd werd door security, u door de politie zonder reden gefouilleerd werd en u bekeken werd door de mensen op straat (CGVS p.4-5). Deze door u aangehaalde feiten lopen niet op tot vervolging in de zin van de Conventie. Wat betreft het incident waarbij u door twee mannen op een moto met een fles werd geslagen dient opgemerkt dat dit een éénmalig incident betreft en dit niet voldoende ernstig is om te spreken van een vrees in de zin van de Conventie. Daarenboven hebt u nagelaten klacht in te dienen, u zou dit niet hebben gedaan omdat u regelmatig door de politie gefouilleerd werd, en kan er bijgevolg niet van uitgegaan worden dat de politie u in dezer niet zou hebben willen bijstaan of u niet serieus zou hebben genomen (CGVS p.4).". Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die voormelde motivering in een ander daglicht stellen.

2.2.8. Ten slotte duidt de Raad erop dat in de bestreden beslissing nog het volgende wordt opgemerkt: "Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn). Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897)". In casu dient bovendien te worden vastgesteld dat de Griekse verblijfstitel van verzoekende partij nog geldig is tot januari 2022 (administratief dossier, stuk 15, map documenten, doc. 1, Griekse verblijfskaart).

2.2.9. De Raad besluit dat verzoekende partij niet *in concreto* aannemelijk maakt dat de bescherming die haar in Griekenland wordt verleend niet actueel of ontoereikend zou zijn, noch dat zij er een risico loopt op vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.2.10. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

2.2.11. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 22 oktober 2019 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Arabisch en bijgestaan door haar advocaat. Zij werd tijdens dit persoonlijk onderhoud tevens gewezen op de vaststelling dat haar reeds internationale bescherming in Griekenland was toegekend en kreeg de kans om redenen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij

zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.12. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. X). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij niet *in concreto* aannemelijk maakt dat de bescherming die haar in Griekenland wordt verleend niet actueel of ontoereikend zou zijn, noch dat zij er een risico loopt op vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.13. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien februari tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT